

сѣщамъ да бѣдѣ отъ кръвтъ на царетѣ, да азъ ся осѣщамъ достоенъ за вашъ сынъ, и всичкото ми наслѣдство е да умрѣ достоенъ за васъ. Доста сте ся молили, доста сте онижявале кръвтъ на поло-боговетѣ отъ които произлизамъ.

Полифонтъ. — (на мерона) Е добръ, да си проумѣймы безъ прѣтворство. Подбуденъ отъ жялость зимамя участіе въ злинытѣ ви, неговата дързость ми учудва, и вѣрвамъ наконечъ че той е достоенъ да бѣде отъ царска кръвь. Нъ единъ истиннъ съ единъ такава важность не може да бѣде никога безъ очевидность. За това, азъ ще го зема подъ защитата си и ако е наистина твой сынъ, ще го имамя като храненикъ?

Ежистъ. — Ты! ты да ма земешия като храненикъ.

Мерона. — Уви!

Полифонтъ. — Господжо душата ви ся показва много ѳмилена къмто него за да можи да бѣде поставенъ въ моята точность чрезъ безразсѣдны отказваніята.

Мерона. — Господине, нѣка бѣде той Господарьтъ на урисницата си, благоволете....

Полифонтъ. — Той е, Господжо или сынъ ви, или единъ издатѣль, азъ трѣба да ся